

8

VITAE INCULPABILIS,
ET MORTIS PRETIOSAE
P. F. LUDOVICI
FIORILLO

Ordinis Praedicatorum Provinciae
Regni Alumnus

BREVIS ENARRATIO.

Nno LXXIV. elapsi seculi die XIII. Septembris in Oppido Casandrini prope Civitatem Aversa ex valde honestis ingenuisque Parentibus ortum habuit noster P. Ludovicus, qui post duos dies baptismati suscipiendo oblatus, Fulvius nuncupatus fuit; statimque a Domino adeo praeventus fuit in benedictionibus dulcedinis, ut ab ungviculis Deo adhaerens, Divinorum mandatorum curriculum inoffenso pede percurrere coeperit. Hinc & puer domi degens, hominum consortia vel ex eo tempore fugiens, atque Divinis rebus solum affixus; & Clericus in perillustri Seminario Aversano, in quo ad sacra studia excolenda fuit apprime educatus; & deinde Sacerdos secularis factus, potissimum verò cum adolescentium regimini in eodem Seminario fuisset admotus, virtutum omnium specimen singulare semper exhibuit, Modestiam eximiam, abstinentiam exactam, patientiam summam, Angelicam puritatem, necnon flagrantissimam ejus charitatem erga Proximos, ita omnes ubique demerati

rati sunt, ut nullis unquam adversis diffidit-
que rerum momentis ab animarum salute precau-
randa potuerit dimoveri. Disceas ab eo, qui mitis
est & humilis corde, eam prae se tulit morum sua-
vitatem; ut vultum suum unquam a naturali
amoenitate atque hilaritate mutaret: divitiis
propterea, pauperibus, Magnatibus, plebique ca-
rus, nulli unquam adversus, sed omnibus semper
omnia factus, anathema cupiebat esse pro fratri-
bus suis. Clericus, Sacerdos, & tandem Religiosus,
semperque omnibus subiectus, praesertim Superio-
ribus suis, quorum nutus ad instar Oraculorum ex-
cipiebat, maximas virtutes, ac mirabiles raptus,
quibus quotidie in coelestium contemplatione de-
fixus detinebatur, & quacvis alia Dei beneficia,
singulari dispensatione in eum fuisse conlata, maxi-
mo studio cooperire satagebat, & peccatoris no-
menclaturam solum amare videbatur.

Quae autem excellentissima virtus coelestis
viri nomen ipsi in terris comparaverat, fuit rara
illa paupertas animi sui ab omnibus terrenis rebus
etli necessariis ita ab ineunte aetate abhorrentis,
ut coelestibus donis locuples nullum unquam nec
leve munusculum acceptarit: quapropter sacrae no-
strae Praedicatorum familiae dato nomine admi-
rationem omnium in se ob eandem virtutem iure
semper excitavit; pauperrima namque cellulae
suppellectili contentus erat, vilibusque operimen-
tis, quibus insuper non sua, sed Superiorum cura
tegebatur. Dum esset annorum triginta octo, & sa-
cro itidem presbyteratus ordine condecoratus, S. Pa-
tris Domini institutum professus fuit in Conven-
tu nostro Salernitano die XX. Aprilis MDCCXIII.
post completum annum probationis; statimque ab
Episcopo Sanctae Agathae Gothorum, accedente

Re-

Reverendiss. Patris Mag. Generalis Fratris Antoini Cloche obedientia, Rector ejusdem Seminarii renunciatus, duodecim ferme annis ibi commoratus fuit; deinde in Conventum nostrum Sancti Aloysii Civitatis Aversae, urgente Eminentiss. Innocio Caracciolo Episcopo Aversano translatus, ab eoque summa veneratione exceptus, utramque Dioecesim magnis exantlatis laboribus sanctificavit, usque dum Regalis Conventus S. Dominici Majoris de Neapoli sacra quadam vi ab omnibus locis ipsum tandem abstraxit, atque in suum filium, ejusdemque vineae Domini operarium adscivit.

Quantum Deiparae Virgini, ut ferventissimus filius, cultum ubique locorum adauxerit, atque fideles ad Mariani psalterii recitationem omni tempore inflammaverit, miris perlatpe signis Deo tam gratum opus comprobante, inenarrabile est dictu. Pietatem itidem erga Sanctum Vincentium Ferrerium, nec sine speciali instinctu, ita Neapoli propagavit, ut vix aliqua domus sit, quae mirabiles gratiarum copias non sit a Deo consecuta; imo cum in omnibus Provinciis ejusdem Regni pietas haec singularis ejus quoque opera excepta fuerit, Apostoli Hispaniarum opem vel ad haec usque tempora cuncti persentiunt.

In excipiendis Sanctimonialium, Magnatum, totiusque populi confessionibus, etsi quotidie circumdatus infirmitatibus, indefessus apparuit. Rerum moralium summa ornatus scientia, & in sedandis conscientiae fluctibus mirabilis a Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, Episcopis, Principibus, atque Religiosis ejusdem Ordinis in Indiis etiam, aliisque distitis locis existentibus literas peramanter excipiebat, omnesque sacris consiliis mire adjuvabat. Prophetiae dono illustrem ve-

A 2

bemens

hemens hominum opinio ipsum tenuit, nam res absconditas non semel pandidisse, futuraeque praedixisse, authentica testimonia excepta satis probare videntur. Infirmitates corporum, langvores mentis, animarum vulnera mira ope curavit: Parturientes orationibus juvit, partusque pericula abstulit: doloribus acrumnisque distentos sublevavit: prope perditos erexit, ovesque errantes Divino Pastori nec sine vitae suae discrimine reduxit. Prudentia in discernendo, & dexteritate in agendo singularis nedum discordias compefcuit, odia extinxit, verum etiam tanta charitate proximorum necessitatibus opem semper tulit, ut fidelium Pater, pauperum Adjutor, Divinaeque Pietatis Largitor fuerit nuncupatus. Nec injuria, nam ut cetera mitam, id unum referre praestabit, quod cum semel peccatorem quendam inviseret morti ferme proximum, & desperationi jam addictum, summae charitatis aestu Vir Dei commotus vadem Divinae Justitiae ultor: pro eo tandem se constituit: idque satis fuit, ut ille, quasi infusa securitatis luce, summam Dei Bonitatem corde & ore compellans, paulo post animam efflaret, ipse vero tot langvoribus fere exemplo percussus fuit, ut aliena peccata ferre visus sit usque ad extremum vitae suae.

Divina tandem revelatione, ut creditur, ex ultroneis fidelium oblationibus annuos redditus, qui in Sacris Missionibus in toto Regno Neapolitano peragendis expenderentur, summo omnium gaudio fundari salegit: quamobrem anno ante mortem Sociis ex suo Ordine adscitis pluribus, adnuentibus, ut par erat, Superioribus suis, e quorum nutu ac ore pendeat, Divinum Verbum ipso semper praecunte incredibili animarum fructu variis

variis in locis praedicari curavit. Verum anno sequenti Sacra Missione in Civitate Abellini usque ad decem & octo dies maxima omnium utilitate protracta, laboribus consumptus, febribus exustus, doloribus afflictus, undecim dierum infirmitate maceratus, quod precibus quotidie a Domino postulaverat, obtinuit, ut in hoc sacro munere Creatori suo animam restitueret. Munitus itaque Ecclesiae Sacramentis, atque extremum agonem intrepidus subiens, postquam per annos LXIV. mirabilem vitam traduxerat, die XVI. Decembris MDCCXXXVII. inter fratrum, sociorumque lacrymas obdormivit in Domino. Corpus septem post mortem horis ad instar aliorum cadaverum rigescens, inde flexibile apparens, & incorruptum, eandem vultus amoenitatem, ac vivum retinere visum fuit: supra sublime feretrum in Ecclesia nostri Ordinis ejusdem Civitatis Abellini deinde positum, & suffragiis Fratrum rite peractis, tandem Illustriss. Episcopus Abellinensis, universo adstante Clero, quammaximo concursu populi, facto, & finitimis etiam locis accedentis Sacrum funus pompa solenni celebravit. Horis triginta quinque ab obitu integrum, & calidum cadaver repertum utriusque brachii dissectis venis vivo & rubicundo sanguine manavit: quod magna Civium vigilantia, quine aliud praedictum Corpus essetretur solliciti nimium fuere, in eadem Ecclesia, occlusum fuit in arca singulari, quae quatuor ab obitu diebus iterum aperta, rubra & madida frons, intumescentesque venae repertae sunt, & itidem cicatrices venarum prius dissectarum rubicundo cortice connectae apparuerunt; atque tunc etiam alia dissecta vena aliquantulum sanguinis effudit. Summa hominum tristitia Neapoli exceptus fuit nuncius fu-

ne-

neris, & lacrymas absteruant. pii Civis confide-
 ratione mirabulum, quae Deus O. M. in ejus pro-
 fusa morte operabatur; sed ut omnium pietati
 fieret satis; vestium ejus reliquiae fuerunt distri-
 butae, quarum particulae inhiemus, ut fertur, mi-
 rabili ac prodigiis sanitate donarunt; dignus pro-
 pterea censendus, ut usque nunc ejus memoria in
 benedictione sit. Deum interim mirabilem in San-
 ctis suis, Sanctorumque glorificatorem deprecantur
 cuncti, ut quae ex privatis attestationibus eru-
 ta jam sunt, & nunc strictim sunt recensita, acce-
 dente etiam Ecclesiae calculo tandem comprobare
 sinat. Ita nos infra scripti ad haec privatas depoli-
 tiones extirpiendas. selecti votis omnibus quoque
 exoptamus, & lubenti animo obtemperantes decre-
 tis Sanctae Sedis, nullam Sanctitatis famam atque
 opinionem per hocce elogium Servo Dei nos ad-
 dere velle protestamur; sed quantum fidei huma-
 nae, sincerisque fidelium attestationibus, quae
 apud nos extant, credere datum est, veridica haec
 omnia dicimus in verbo veritatis. Datum Neapoli
 in Conventu S. Dominici Majoris die xiv. Aprilis
 MDCCXLVIII.

Ego Fr. Joannes Dominicus Villavecchia Ord. Praed.
 S. Th. Professor.

Ego Fr. Venantius Joseph Belloni Ord. Praedic.
 S. Th. Professor.

Imprimatur.

Datum Neapoli hac die XVII. Aprilis
 MDCCXLVIII.

Julianus Nicolaus Torni Episcopus Arcadiopol. Can. Dep.

VNA
 1518434